

dise i sig selv uappetilige Lovforslag kunde indarbejdes i en samlet Skattereform og gennemgaa saa store Ændringer, at ogsaa vi til sidst kunde stemme derfor. Nu er en Del af disse 17 Lovforslag allerede gennemført, en Del er tilbage, men det, som vi oprindelig forstod ved en samlet Skattereform, er der aldeles ikke blevet Tale om. Tanken med en samlet Skattereform var jo, at der gaves Rigsdagen Lejlighed til at overføre Skattebeløb fra eet Skattegrundlag til et andet. Men det er det, som vi ikke har faaet Lejlighed til ved den Behandling, der er foregaaet her i Rigsdagen.

I selve de Lovforslag, der blev fremsat af den højtærede Finansminister, var der en stærk Forskydning bort fra de direkte og over til de indirekte Skatter, idet Finansministeren regnede med, at de direkte Skatter skulde give noget mindre og de indirekte Skatter noget mere, end Tilfældet var efter sidste Aars Skattelove. Den højtærede Minister regnede saaledes med, at Formueskatten skulde give 11 Mill. Kr. mindre, Indkomstskatten 31 Mill. Kr. mindre, og Selskabsskatten 15 Mill. Kr. mindre. Det vil sige, at Finansministeren regnede med en Mindreindtægt paa de direkte Skatter af 57 Mill. Kr. Samtidig indeholdt de Forslag, som blev fremsat, en Forhøjelse af de indirekte Skatter paa flere Omraader. Den højtærede Minister regnede med, at Toldskatterne skulde give 7 Mill. Kr. mere, Sukker- og Chokoladeskatten regnede han skulde give en Indtægt af 10 Mill. Kr. og Restaurationsskatten en Indtægt af 15 Mill. Kr. Det vil sige en Forøgelse af de indirekte Skatter paa i alt 32 Mill. Kr. Lægger vi dette Plus til det Minus, Ministeren regnede med for de direkte Skatter, vil vi se, at der ved de fremsatte Lovforslag blev en Forskydning fra de direkte over paa de indirekte Skatter af et Beløb paa i alt 89 Mill. Kr.

En saadan Forskydning maatte vi fra vor Side være meget betænkelige ved, men vi haabede som sagt, at vi ved en samlet Skattereform kunde faa Lejlighed til at faa dette Forhold rykket noget tilbage til Gunst for de direkte Skatter eller til Ugunst for dem, om man hellere vil bruge det Udtryk. Det har vi imidlertid aldeles ikke faaet Lejlighed til, og der er endogsaa under Skattelovenes Behandling sket dette, at den Forskydning, som i Forvejen fandtes paa dette Omraade, er blevet forstørret. De Ændringsforslag, der er blevet vedtaget, har medført, at der vil blive paa Selskabsskatten en yderligere Nedgang ud over de 15 Mill. Kr., som Finansministeren regnede

med, idet der nemlig ved Udvalgsbehandlingen er foreslaaet store Lempelser i Selskabsbeskatningen. Og hvad de indirekte Skatter angaar, vil der paa dem ske en Forøgelse. Den højtærede Finansminister regner nu, at Restaurationsskatten skal give et samlet Beløb af 20 Mill. Kr. Det vil sige, at samtlige disse Skattelove ganske sikkert vil give en Forskydning bort fra de direkte Skatter over paa de indirekte til et samlet Beløb af ca. 100 Mill. Kr.

Naar Forholdet saaledes er det, at der ikke er sket nogen Bedring paa dette Omraade, og da vi tillige maa mene, at disse Lovforslag ikke er undergaaet saadanne Ændringer, at de vil blive lette at leve under for de Erhverv, som kommer ind under denne Lovgivning, maa vi stemme mod disse Lovforslag. Dertil kommer, at her ikke alene er Tale om Skat paa Luksusforbrug, men om en Omsætningsskat af Ting, som i allerhøjeste Grad maa regnes for at høre til Nytteforbruget. Det gælder baade Chokolade- og Kakaoskatten, det gælder Restaurationsskatten for den Dels Vedkommende, som skal betales af dem, som er henvist til at skulle leve en Del af deres Liv paa Restauranter. Vi vil derfor ikke tage Medansvaret for disse Lovforslags Gennemførelse, og jeg vil derfor anbefale mine Partifæller at stemme mod Lovforslaget.

Jeg skal endvidere henlede Opmærksomheden paa, at naar vi gaar bort fra Ministerens Forslag om en Regningsskat, en 10 pCt.'s Afgift paa Regninger, og over til en Omsætningsskat, betyder det en Forøgelse af selve denne Skat, idet Forholdet vil stille sig saaledes, at naar der opkræves et Regningsbeløb paa 1 Kr. tillige med 10 pCt.'s Skat, i alt 110 Øre, vil det blive nødvendigt for vedkommende Beværter at opkræve 11 Ø. for at faa fuld Dækning. Hvis ikke vedkommende Beværter opkræver en Ekstrafgift paa 1 Ø., vil han faa et Tab af 1 Ø. paa hver Krone. Ved denne Ændring sker der altsaa en Forøgelse af Afgiften fra 10 til 11 pCt., for saa vidt vedkommende Beværter ikke selv vil tage Tabet. Jeg tror, Resultatet vil blive dette, at Restauratørerne vil lægge de 11 pCt. til for at være sikre paa at være dækket.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at der er vist ingen ansvarlig Politiker hverken i dette eller i det andet høje Ting, der tør fremsætte den Paastand, at det ikke er nødvendigt at gennemføre disse Lovforslag, der er dog vist ingen, der vil paa-staa, at disse Love sammen med de andre